

ABOUT ZEVRAKI

Bekir KARADENİZ

Aşık Zevraki 1922-2008. Born in Gelinpetek village of Kelkit . Original name is Akif Timurhan'. First and second education in Kelkit.

Got interested in folk literature and started painting when a small boy. Learned to play Bağlama and flute in young ages..

After seeing a dream got even more interested in folk literature. Used his name in his first poems. Even though different pen names were proposed to him by other poets, he selected to use Zevraki meaning wood, boat.

Aşık Zevraki' translated some of the Persian and Arabic noun phrases to contemporary Turkish. Different composers wrote music to his poems.

He has interpreted the North Anatolian "Aşık" tradition in a unique style and carried it forward to contemporary times. Adopting the Bektaşî Philosophy for himself, Aşık Zevraki has written poems in many subjects ranging from love, satirizing to sufism to nature.

Aşık Zevraki, has decorated his hand written grand poem book with his hand made color pictures.

Aşık Zevraki died in Istanbul.

Aşık Zevraki

1922-2008. Kelkit'in Gelinpetek köyünde doğdu. Asıl adı *Akif Timurhan'*dır. İlk ve ortaokulu Kelkit'te okudu.

Küçük yaşlarda halk şiirine ilgi duydu. Yine çok küçükken resim yapmaya başladı. Bağlama ve kaval çalmayı da ilk gençliğinde öğrendi.

Gördüğü bir rüyadan sonra şiire olan ilgisi daha da arttı. İlk şiirlerinde kendi adını kullandı. Daha sonra değişik aşıklerce çeşitli mahlas önerileri yapılmasına karşın, tahta, kayık anlamına gelen *Zevraki* mahlasını seçti.

Farsça ve Arapça tamlamaları da günümüzün diline ustaca aktaran *Aşık Zevraki*'nin şiirlerin bazıları değişik sanatçılar tarafından bestelendi.

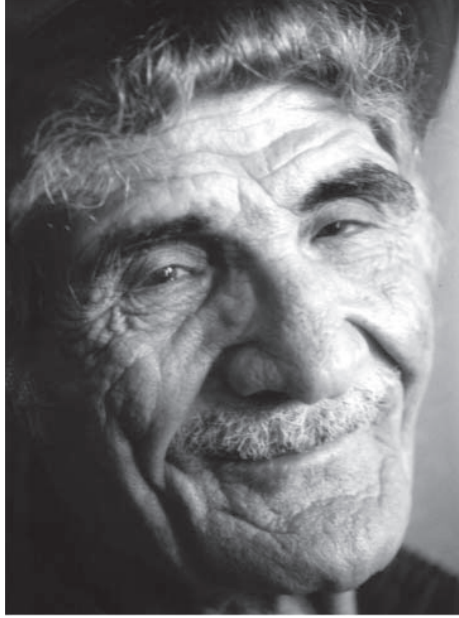

Foto: Bekir KARADENİZ

Aşık Zevraki

Çeviren: Ula KARADENİZ

1922-2008. Geboren im Dorf Gelinpetek, Kreis Kelkit. Bürgerlicher Name: *Akif Timurhan*. Grund- und Mittelschulbesuch in Kelkit.

Er befasste sich schon in jungen Jahren mit der Volksdichtung. Auch begann er schon sehr früh zu malen. Als Jugendlicher erlernte er das Spielen der Bağlama (Langhalslaute) und der Kaval (Hirtenflöte).

Nachdem er einen besonderen Traum gehabt hatte, begann er sich noch intensiver mit der Volksdichtung zu befassen. In seinen ersten Gedichten, verwendete er seinen bürgerlichen Namen. Später wählte er den Künstlernamen *Zevraki*, was *Boot* bedeutet, obwohl andere Volksdichter ihm viele unterschiedliche Vorschläge für einen Künstlernamen machten.

Aşık Zevrak verstand es meisterhaft, Wendungen aus

Kuzeydoğu Anadolu aşıklık geleneğini kendine özgü bir biçimde yorumlayıp bugüne taşıyan *Aşık Zevraki*'nin şiirleri birçok dergi, gazete ve araştırmada yer aldı.

Bektaşî felsefesini kendine ilke edinen *Aşık Zevraki*, sevgiden toplumsal taşlamalara, tasavvuftan doğaya ilişkin her konuyu şiirlerinde işledi.

Aşık Zevraki, yüzlerce sayfalık elyazmalarında şiir ve çeşitli konulardaki düşüncelerini aktardığı divanını kendi yaptığı resimlerle renklendirdi.

Aşık Zevraki İstanbul'da öldü ve orada toprağa verildi.

Aşık Zevraki'ye İlişkin

Geleneksel şiirle de yoğunlaşmaya başladığım son 20 yılda, abartısız yüzlerce aşıkla, şairle karşılaştım. Bazısıyla kısa bazısıyla uzun sohbetlerim oldu. Tanışmanın ötesinde karşılıklı bilgi alışverişi, şiir, türkü yoğunluğunda zamanlarım oldu. Birçoğundan önemli şeyler öğrendim. Şiirin duygusu, akla gelmedik imgeler, ustaca kullanılan kavramlar ve bütün bunların inanılmaz duruluğu, saflığı ve söylenişindeki ermişliği her seferinde yeniden izledim, yeniden hayrete düştüm.

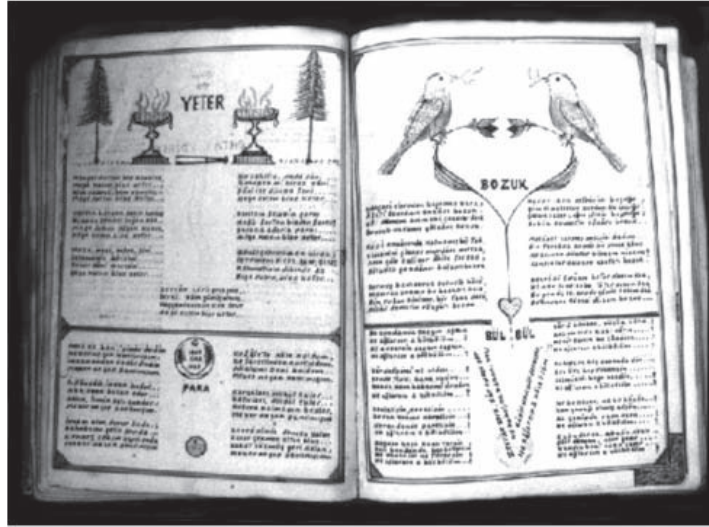
Uzayıp giden bu zincirin nerede başladığını tam olarak bilmenin imkansızlığı gibi nerede biteceğini bilmek de mümkün değil. Şu ana kadar kullanılan, şiirde işlenen konuların zenginliğine bakınca bundan böyle artık yeni ve insanı içine çeken nasıl birşey bulunacağı sorusunu sormak her seferinde yanlıt olmakta. Çünkü bu deryayı anlamak, tümünü kavramanın mümkün olmayacağını bilmekten öte bir

dem Persischen oder Arabischen in eine zeitgemäße Sprache zu übertragen. Einige seiner Gedichte wurden von verschiedenen Künstlern vertont.

Die Gedichte von *Aşık Zevraki*, der die *Aşık*-Tradition Nordost-Anatoliens in ganz eigener Weise interpretierte und in die heutige Zeit transportierte, wurden in vielen Zeitschriften, Zeitungen und Forschungen veröffentlicht.

Aşık Zevraki machte die *Bektaşî-Philosophie* zu seinem Lebensprinzip und behandelte in seiner Dichtung alle Themen von der Liebe bis zu gesellschaftlichen Schmähgedichten, von der Mystik bis zur Natur.

Aşık Zevraki illustrierte einen mehrere Hundert Seiten umfassenden handgeschriebenen *Diwan*, bestehend aus Gedichten und Gedankennotizen zu unterschiedlichsten Themen, mit eigenen Bildern.

Aşık Zevraki verstarb in İstanbul, wo er auch bestattet wurde.

Über Aşık Zevraki

In den letzten 20 Jahren, in denen ich mich insbesondere auf die traditionelle Dichtung konzentriert habe, bin ich Hunderten von *Aşıks* und Dichtern begegnet. Mit einigen habe ich kurze Unterhaltungen

geführt, mit anderen lange und eingehende Gespräche. Über das Kennenlernen hinaus konnte ich mit vielen Wissen austauschen und intensiv über Gedichte und Lieder sprechen. Von vielen habe ich wesentliche Dinge lernen dürfen. Das Gefühl, die Seele eines Gedichts, ungewöhnliche Metaphern, meisterhaft benutzte Begriffe und die unglaubliche Klarheit darin, die Reinheit und die Weisheit im Ausdruck, konnte ich jedes Mal neu beobachten und bewundern.

So wenig, wie man genau sagen kann, wo diese fortdauernde Kette begonnen hat, so wenig vermögen wir zu sagen, wo sie enden wird. Betrachtet man den Reichtum an Themen, die bis heute in Gedichten

gerçekliğe dönüşmemekte. Her an yeni bir kavram, yeni bir işleyiş ve duygu boyutu ortaya çıkabilmekte.

Murat Muratoğlu'nun sayı oyunlarında verdiği örneklemeyle şiirin, sanatın derinliği arasında doğrudan bir paralellik kurulmakta kafamda. Loto çekilişinden sonra büyük ikramiye çıkan sayılara ilişkin şöyle demişti: "Yahu bunlar aslında bildiğim sayılar." Şiiri şiir yapan da herhalde herkesin bildiği kelimelerin en ustaca harmanlanması olmalı.

İşte bir aşığın, şairin ustalığı da buradaki becerisiyle ölçülmekte.

Zevraki kuzeydoğu Anadolu aşıklık geleneği açısından önemli bir bölgede yaşadı. Ömrünün bir bölümü orada geçti. Şiiri, geleneği, yöntemi kavradığı asıl şekillenme de orada oluştu. Daha sonra İstanbul'a yerleşti ve yaşamını orada sürdürdü. Belki *Zevraki*'yi bu denli önemli kılan sentez de İstanbul'daki yaşamı sürecinde oluştu. Yani Kuzeydoğu Anadolu şiir geleneğiyle birçok bakımdan kendini zenginleştiren öteki yörelerin karışımı bu dönemle ifade etmek doğru olur.

İstanbul'a göç kararı vermesini olumlu karşılamayan babasıyla epey bir süre tartışmaları olmuş o dönemlerde bana anlattığı kadarıyla. Ancak bu süreci kendi yaşamıyla birleştirerek verdiği ve birçok yerde aktardığım örneği burada da tekrarlamak yersiz olmaz. Gurbet ve gurbetin gerekliliğini anlatırken, sürekli gurbeti suçlamanın haksızlığını dile getirmekteydi. Sonraki bölümde yer alan "*Gurbetin*" adlı şiiri okurken anlatmıştı. "*Gurbet olmazsa bunca insan ne yerdi, ne içerdi? Bunu hiç düşünmeden lanet okurlar gurbete. Bilmiyorlar mı ki, bir çocuk doğduğunda bir de tarla doğmuyor birlikte. Bir tarla olmuş kırk parça. Ne etsen yetmiyor kimseye.*"

Sonraki yıllarda tanıştığı ve felsefi boyutta yakınlaştığı birçok *Alevi-Bektaşî* şairiyle de bu dönemde karşılaştı ve dostluk kurdu. Aslında bu dönem *Zevraki*'yi oldukça farklı boyutlara taşıyan bu süreçtir. Bu dönemde belki en köklü ve karşılıklı etkileşim *Derviş Kemal*'le oldu. Kainatı, dini, insanı vs. yorumlamasında zaten yıllardır kendine özgü ve önemli tespitler yapmış ve bunları sürekli şiirinde işlemiş olan *Zevraki* için bu bilgi altışverişi

behandelt wurden, mag man sich fragen, was es noch geben könnte, das die Menschen beeindrucken könnte, doch schon diese Frage ist ein Irrtum. Denn die Antwort kann immer nur sein, dass es nicht möglich sein wird, diesen reichen Ozean in seinem wirklichen Ausmaß zu erfassen und zu begreifen. Immer wieder kann ein neuer Begriff, eine nie da gewesene Betrachtungsweise, eine ganz neue Dimension eines Gefühls auftauchen.

Ich erinnere mich an eine Anekdote, die *Murat Muratoğlu* berichtete: Nach der Ziehung der Gewinnzahlen im Lotto rief jemand aus: »Aber das sind doch die ganz gewöhnlichen Zahlen, die jeder kennt!« Ich sehe hierin eine Parallele zur Tiefe der Dichtung: Das, was ein Gedicht ausmacht, ist vermutlich auch die meisterhafte Anwendung von ganz gewöhnlichen, jedermann bekannten Worten. Die Meisterschaft des *Aşıks*, des Dichters, misst sich in eben dieser Fähigkeit.

Zevraki lebte in einem für die nordost-anatolische *Aşık-Tradition* sehr bedeutsamen Gebiet. Dort verbrachte er einen Teil seines Lebens. Hier erfuhr seine Dichtung, seine Tradition, seine Methode ihre eigentliche Ausformung. Später übersiedelte er nach Istanbul. Vielleicht ist es diese Istanbul Phase seines Lebens, die die Synthese, die *Zevraki* so bedeutsam macht, hervorgebracht hat. Die Vermischung seiner nordost-anatolischen Dichtungstradition mit den diese bereichernden anderen Regionen findet in dieser Lebensphase statt.

Er berichtete mir, dass sein Vater seine Entscheidung nach Istanbul zu gehen nicht guthieß und über einen langen Zeitraum immer wieder mit ihm darüber diskutiert habe. Hier ist es jedoch angebracht, einmal mehr zu zitieren, was *Zevraki* über diese Lebensphase, die er in sein Leben integriert hat, sagt: Während er über das Leben in der Fremde und die Notwendigkeit des Lebens in der Fremde spricht, drückt er aus, dass es unrecht sei, das Exil immer wieder zu verfluchen. In einem späteren Abschnitt führte er dazu in seinem Gedicht „Fremde“ aus. »Wenn es die Fremde nicht gäbe, was würde der Mensch dann essen und trinken? Sie verfluchen die Fremde, ohne auch nur darüber nachzudenken. Wissen sie denn nicht, dass, wenn ein Kind geboren wird, nicht gleichzeitig auch ein Feld geboren wird. Ein Feld muss für vierzig reichen. Was immer du tust, es wird niemals genug für alle sein.«

Ebenfalls in dieser Phase begegnet er auch einer Vielzahl von Dichtern aus der *Alevi-Bektaşî*-

demlendikçe daha da güzelleşti.

Hüseyin Fırtına ve *Nihat Muratoğlu* ile birlikte *Zevraki*'yle bir sohbetimizde geçen bir ilginçliği aktarmak istiyorum. Arada birbirinden kopuk bin türlü konuya dağılan sohbeti toparlamaya ve şiire getirmeye çalıştığımı, aslında yaşını başını almış olan *Zevraki*'nin aramızdan uçup gideceği tehlikesine gönderme yaptığımı ve bu anlamda çaba sarfettiğimi gören *Nihat Muratoğlu*, "*Sen hiç merak etme, aşık daha 10 yıl böyle gelir gider ve bunları anlatır bize,*" deyince *Zevraki* birden başını kaldırıp, "*Ula hele şuna bak, 50 yıl versen cebinden mi gidiyor,*" diye çıkışmıştı. İlginçtir, bu konuşma 1998'deydi.

Zevraki, şiir yazmaya başladığı dönemlerde resme de merak sardı. Daha doğrusu resim yapmayı şiir yazmadaki doğallığıyla birlikte sürdürdü. Yaklaşık 1000 sayfayı bulan ve şiirlerini yanında düşüncelerini de aktardığı divanını yaptığı resimlerle, grafik ve şekillerle süsledi. Zaten bir hattat estetiğiyle yazdığı divanına eklenen bu renk cümbüşü ayrı bir tat kattı.

Zevraki'yi şairler dışında müzik çevresinden de çok insan ziyaret etti, bazıları şiirlerin besteledi. Ancak herşeye karşın *Zevraki* şiiri günümüz müzikçilerini fazlaca sarmadı. Bu onun şiirlerinin zorluğu ve anlam yoğunluğuyla ilgili olmalı. Oysa *Zevraki* şiirinde zaten her şiirin kendi içinde taşıdığından öte bir müzikal ahenk bulunmaktadır. Sanırım sonraki dönemlerde bu gerçeklik daha iyi kavranacaktır.

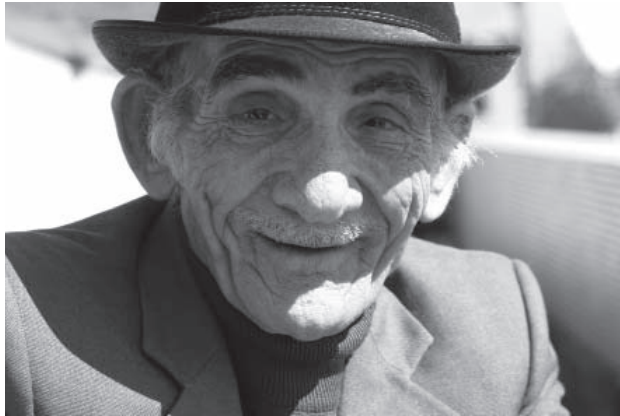

Foto: Bekir KARADENİZ

Tradition und schließt Freundschaften mit ihnen, die er in späteren Jahren vertiefte und denen er sich in philosophischer Hinsicht annäherte. Es handelt sich um eine Lebensphase, die *Zevraki* in ganz andere Dimensionen trägt. Die radikalste gegenseitige Beeinflussung findet in dieser Phase wohl mit *Derviş Kemal* statt. Für *Zevraki*, der seit Jahren seine charakteristischen und wichtigen Erkenntnisse in der Interpretation des Universums, der Religion, des Menschen usw. gewonnen und in seinen Gedichten verarbeitet hat, war die Vertiefung dieses Austausches von Erkenntnissen sehr bereichernd.

Bei einer Unterhaltung, die ich einmal zusammen mit *Hüseyin Fırtına* und *Nihat Muratoğlu* mit *Zevraki* führte, hatten wir lange über dies und jenes gesprochen. In meinen Bemühungen, das Gespräch auf das Thema Dichtung zu lenken, wies ich darauf hin, dass *Zevraki* ja nicht mehr der Jüngste sei und die Möglichkeit, dass er schon bald diese Welt verlassen würde, naheliegend sei. Da meinte *Nihat Muratoğlu*: »Sei unbesorgt, der *Aşık* wird noch zehn Jahre weiter ziehen und uns dies und jenes erzählen.« Daraufhin rief *Zevraki* aus: »Nun, sieh mal an. Der tut ja gerade so, als müsste er die Rechnung aus eigener Tasche begleichen, wenn er mir 50 Jahre geben würde!« Interessanterweise fand dieses Gespräch im Jahr 1998 statt.

In der selben Zeit, als er begann, sich mit Gedichten zu beschäftigen, fing *Zevraki* auch zu malen an. Besser gesagt widmete er sich dem Malen mit der selben Natürlichkeit wie dem Schreiben von Gedichten. Seinen nahezu 1000 Seiten umfassenden *Diwan*, der neben einer Vielzahl von Gedichten auch seine Gedanken und Ideen zu den unterschiedlichsten Themen enthält, schmückte er mit Bildern, Grafiken und dekorativen Illustrationen. Die lebendigen Farben steigern noch einmal die Schönheit des in kalligrafischer Ästhetik gestalteten *Diwans*.

Zevraki wurde auch immer wieder von Personen aus Musikkreisen aufgesucht; einige haben seine Gedichte vertont und interpretiert. Trotzdem muss man sagen, dass die Dichtung *Zevrakis* nur wenige Musiker animiert hat. Dies muss mit den anspruchsvollen und sehr intensiven Inhalten seiner Gedichte zusammenhängen. Dem gegenüber weisen die Gedichte von *Zevraki* schon in sich eine gewisse musikalische Harmonie auf. Ich bin überzeugt, dass dies in Zukunft besser erkannt und wahrgenommen werden wird.

Ağır Ağır

Gel ey katip gel de otur yanıma
Yare birkaç satır yaz ağır ağır
Bahtın kalemini batır kanıma
Bitiyor bağrımında yaz ağır ağır

Uymazken dizlere dađlarda ahu
Ne oldu bizlere düzlerde yahu
Ne de çabuk sustu o çağlayan su
Bağlıyor bağrımında buz ağır ağır

Hele bir sona bak bir de evvele
Donmuş Jale lale durmuş velvele
Bir daha geçmez o bahar yaz ele
Başlıyor bağrımında güz ağır ağır

Bazen güneşli de gölgeli bazen
Derken de yetişti yeşile hazan
Bozarıp da olduk biz aynı hozan
Küllüyor bağrımında köz ağır ağır

Bırak ey *Zevraki* firak sözleri
Kızlara oynadın kızıl kozları
Ara ki bulasın pembe tozları
Buđluyor bağrımında göz ağır ağır

Yavaş Yavaş

Belimizi büktü felek
Gidiyoruz yavaş yavaş
Sırtımızda kambur şekek
Gidiyoruz yavaş yavaş

Dertler erite erite
Damar kurudu deride
Dostları koyup geride
Gidiyoruz yavaş yavaş

Neler varsa çoklu azlı
Kimi narin kimi nazlı
Yolu belli eli gizli
Gidiyoruz yavaş yavaş

Gel barışah durma dargın
Yaman olun yarın yargın
Düşe kalka yorgun argın
Gidiyoruz yavaş yavaş

Nicelerin yedi zaman
Zalođlu da dedi aman
Dizde sızı gözde duman
Gidiyoruz yavaş yavaş

Yetmiş dedik hemen hemen
Görülüyor gizli ehmen
Aldık demir kırdık dümen
Gidiyoruz yavaş yavaş

Nasip ise o da bahta
Çıkıp musallayı tahta
İnmek için kara lahta
Gidiyoruz yavaş yavaş

Sanma nankör olup geçtik
Biri ekip beşi biçtik
Helal eyle yedik içtik
Gidiyoruz yavaş yavaş

Hayat gerçek ölüm yalan
Yazın açar güzün solan
Dünya gurbet ahret sılan
Gidiyoruz yavaş yavaş

Ülkede ilkede biriz
Yol bir yoldur iz de bir iz
Yiđit isen sen gelme biz
Gidiyoruz yavaş yavaş

Ey *Zevraki* halin nice
Yükün ağır yolun ince
Dosta doğru gündüz gece
Gidiyoruz yavaş yavaş

Neden?

Haberin gelirdi hafta geçmeden
Aylarca arayı açtığın neden
Duramazdın her derdini açmadan
Bağrına kara taş bastığın neden

Kalbim ebediyen senindir derdin
Beni benden fazla anlar severdin
Bana tatlı tatlı diller dökerdin
A benim bülbülüm sustuğın neden

Sevgiyi hasreti sabra ekledim
Yıllarca yolunu böyle bekledim
Seni incitecek birşey mi dedim
Selamı sabahı kestiğın neden

Bir zamanlar şimşek gibi çakıp da
Çađlayanlar gibi ruha akıp da
Zevraki zeminde yakıp yıkıp da
Şimdi zirvelerde estiğın neden

Beni

Gecelerim yıldan uzun
Uyutmuyor gamlar beni
Yakar hasret yıkar hüztün
Unutmuyor demler beni

Ah akşamlar vah akşamlar
Sinemize eker tamlar
Öz beneri gözden damlar
Avutmuyor demler beni

Yaksa bile beni kahre
Hiç darılmam dertli dehre
Zevraki'yem daldım bahre
Sođutmuyor camlar beni

Şu Dünyanın

Şu dünyanın haline bak
Kimlere kalmış kimlere
Semerlenmiş kemerli halk
Gemlere kalmış gemlere

Adilerin dolmuş cebi
Adiller de yutmuş hebi
Telden bakan tavuk gibi
Yemlere kalmış yemlere

Utansınlar başı hamlar
Taşı sıklam yaşı damlar
Neşe taşan o şen camlar
Gamlara kalmış gamlara

Kitlenmiş de kepenk kasa
Zevrak batmış yasa pasa
Puşt zar elinde piyasa
Zamlara kalmış zamlara

İnsan

İsteyenin olsun ilah
Bana insan gerek insan
Ne serveti ne de silah
Bana insan gerek insan

Muhammet'e yeter yasa
Musa'yı da yutar asa
Karunlara kalsın kasa
Bana insan gerek insan

Hiç istemem aman aman
Cennet zinet huri gilman
Farketmez ki Fars Rus Alman
Bana insan gerek insan

Gitti zindan bitti zifir
Gün eyledi beni sefir
Allah kaldı solda sıfır
Bana insan gerek insan

Vermiş alıç almış yulaf
Yunus etmiş boşuna laf
Hak dese de gene hilaf
Bana insan gerek insan

Hakikatten eyle hitap
Hurafedir yüz dört kitap
Sen istersen Allaha tap
Bana insan gerek insan

Dört kitabın biri hava
Güneş yer su da bedava
Kur'an dersin kuru dava
Bana insan gerek insan

Ey *Zevraki* etme ısrar
İkrarına derler inkar
Sözüm etmez eşeğe kar
Bana insan gerek insan

Dalgalar Ayyuka

Dalgalar ayyuka değse de ta ki
Ufukla birleşse hattı revnaki
Hatta olsa dahi arştan da yüce
Yine bahrin üstündedir zevraki

Aşkın dalgasından bulmadım halas
Anın çün etmişem Zevraki mahlas
Rıhtımımız Rab'dır rotamız İhlas
Böyle yazmış bize ezel evraki

Gönül gemisinde kalmışız kaptan
Geçmişiz nice bin korkunç girdaptan
Nuh'un gemisi ki çürüdü çoktan
Ruhun bahrinde biz bakiyiz baki

Kader gemim aldı kalbinde yara
Görünmez ki çıkam kuş kadar kara
Gene de of demem okyanuslara
Olsa da Nuh'un o tufanı vaki

Zevraki bu fırtınanın fevki yok
Sürükler settara yanlış sevki yok
Lakin yalnız yolculuğun zevki yok
Dolsa da yelkene dehrin ezvaki

Gurbetin

Felek söker fakir dokur
Ne suçu var şu gurbetin
Nankör olan lanet okur
Ne suçu var şu gurbetin

Etme dersin eder inat
Uçar elden açar kanat
Naçar baba kaçır evlat
Ne suçu var şu gurbetin

Gamlar dertler dola dola
Sığmaz yurda almaz sıla
Taşar sabrı düşer yola
Ne suçu var şu gurbetin

Dost bulaman desti versin
Domuz çıkar doğru dersin
Uğrulara ağrı girsin
Ne suçu var şu gurbetin

Dolmuyor hancının hurcu
Yolcunun yok ucu bucu
Sen olursan kulak ucu
Ne suçu var şu gurbetin

Geçim sıkılmış suyu çıkmış
Zevraki'niz zaten bıkmış
Borç harç göç bu üçü yıkılmış
Ne suçu var şu gurbetin

Tedbir Al

Tedbir al can tende eylemez tehir
Tokmak değmek üzere o zati zile
Hayat dediğimiz bu nazlı nehir
Çağlar gider mevla denen menzile

İster aslan kaplan olsun ister fil
Kisra'da bulamaz kendine kefil
Gayet ayık davran olma ki gafil
Azık bağız elindeki mendile

Nöbet bizde n'olmuş nice nicesi
Yana yatmış yosun tutmuş hecesi
Koyu karanlıktır kabrin gecesi
Fazla yağız fitil bağla kandile

Hep bir ayardadır ahretteki nas
Ne rüşveti vardır ne de iltimas
Kar etmez sırata cebrile cinas
Aşamazsın füze ile fendile

Ey *Zevraki* kurur gürleyen gölün
Balık gibi kalır balçıkta ölün
Kar etmez yelkenin kesilir yelin
Ah edip Allah'tan el aman dile

Beni

Sevgim derya derdin hem de çok büyük
Üç kere görmekle doydun mu beni
Hasretin kalbimde çekilmez bir yük
Peşinden ağladım duydun mu beni

Şairim şiirim eşsiz aşığım
Gönlüme sarılmış mor sarmaşığım
Sen gidince söndü her bir ışığım
Hasretle başbaşa koydun mu beni

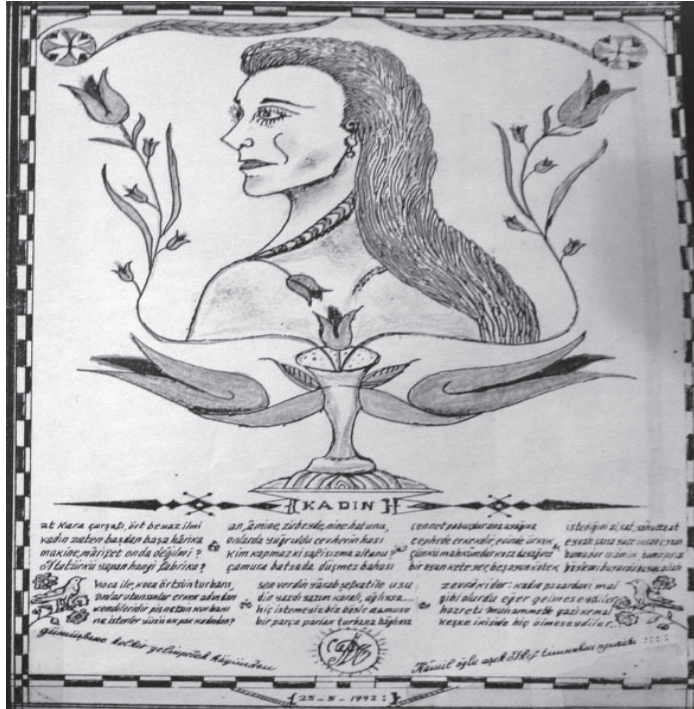
Zevraki sarıp da beyaz kefene
Sense çekip gittin kendi keyfine
Göğsümü sanıp da ulu define
Burguyla bağrımdan oydun mu beni

Sen Ona Bak

Aldırma hiç aksa saçın
Neşen var mı sen ona bak
Bu fanide baki için
Bişen var mı sen ona bak

Saraylıyı sarmış kibir
Konacağı kara kabir
Gönüllerin köşkünde bir
Köşen var mı sen ona bak

Zevrak bugün etmez merak
Yarının da sahibi hak
Şimdi köşende bir ufak
Şişen var mı sen ona bak

Për Zevraki VSM

Ashik Zervaki

1922-2008 – Lindi në fshatin gelinpetek të Kelso. Emri i tij i vëretë është Akif Timurhan, shkollën fillore dhe të mesme e keru ne Keklik.

Në moshë të vogël ndjeu interes për poezinë. Prarpë kur ka qenë shumë i vogël ka filluar me bërë piktura. Sazit dhe Kavallit filloi ti bjeri në rini.

Mbasi kishte parë një ëndër, filloi tll ketë më shkumë interes për poezin.

Në poezinë e parë që shkroi e përdori Emrin e tij. Më vonë zgjodhi për vete një pseudonim i cili kishte përmbajtjen “dru, gur” që quhet Zevraki gramatikat e Arabishtes e Persishtes i ka transmetuar në gjuhën e sotme Turke. Poezitë e Ashik Zevrakit sot nga disa këngëtarë janë kthyer në këngë.

Traditën e Ashikëve të Veri-Lindjes së Anadolit, sot më shumë gazeta, revista dhe artikuj të ndryshëm kanë marrë pjesë poezia e tij.

Ashik Zevraki i cili kishte parim filozofinë Bektashiane shkruajti, në poezin e tij që nga Tasavuffi e der te Natyra, nga dashuria deri te jeta sociale.